

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/269/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611211381
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5611211381.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne L. J. L., L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. T., B.T. C. XX/X, zastúpenej Mgr. Jánom Polákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 64, proti žalovanému News and Media Holding a. s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, IČO: 47 256 281, zastúpenému splnomocneným zástupcom SCHWARZ advokáti s. r. o., so sídlom v Bratislave-Rača, Podbrezovská 40, IČO: 36 858 285, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 7000 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobkyňi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 1056 eur a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 1547,82 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30. 11. 2011, sa žalobkyňa domáhala voči pôvodnému žalovanému (SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o.) zaplata 33.000 eur, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. V žalobe uviedla, že je fyzická osoba, dekan a pedagogicko-vedecká pracovníčka na Univerzite Sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Žalovaný je právnická osoba, vydavateľ periodika Plus JEDEN DEŇ a vlastní domény a prevádzkovateľ internetovej stránky A...L...U.. V piatkovom vydaní denníka Plus JEDEN DEŇ zo dňa 1. 7. 2011 uverejnil žalovaný bez jej súhlasu jej obrazové snímky, obrazové snímky jej kolegu J. L. U. T., S. a jeho manželky W. T. s textom v štylizácii a koláži, z ktorej vyplýva, že U. T., motivovaný pomstou za neveru svojej manželky, strávil noc s mladšou ženou, L. J. L., L., s ktorou prežíva milostný vzťah. V článkoch na titulnej strane a na dvojstránke 14 a 19 opisuje žalovaný udalosti, ktoré majú viesť k záveru, že so U. T. majú spolu milenecký vzťah. Vo vydaní denníka Plus JEDEN DEŇ zo dňa 2. 7. 2011 uverejnil žalovaný bez jej súhlasu na dvojstránke 14 a 19 jej obrazové snímky, ako aj obrazové snímky U. T., W. T. H. T. R., s článkom v ironizujúcej koláži obrázkov a textom, v ktorom rozvíja vlastné úvahy o tom, ako sa W. T. vyrovnáva s neverou manžela a odhaľuje skutočnosť, že je na dovolenke a v rovnaký deň nastúpil na dovolenku aj U. T.Á.. Žalovaný ju prirovnáva k manželke U. T. tak, že fotomontážou zmenil jej podobu prirobením účesu W. T.. Totožné články a fotky uverejnil žalovaný aj na svojej internetovej doméne. Žalovaný teda bez jej súhlasu vyhotovil a následne zverejnil jej podobizeň, ktorú použil pri článkoch prezentujúcich udalosti z jej súkromia, hyperbolizovaním a spájaním nepravdivých, polopravdivých a pravdivých informácií tak, aby čitateľa privedli k záveru, že manžel W. T. sa mstí svojej manželke za jej údajnú neveru milostným pomerom s ňou. Odhliadnuc od nepravdivosti uvedenej konštrukcie zdôraznila, že nie je verejne známo

osobou, ktorej súkromný život by mohol byť oprávnené predmetom zvýšenej pozornosti a záujmu verejnosti. Žalovaný uvedenými článkami aj fotografiami nesledoval informovanie verejnosti o otázkach politického, kultúrneho alebo iného celospoločenského diania spravodajskou formou, naopak, z formy, obsahu, spôsobu a doby zhromažďovania a uverejňovania informácií vyplýva plne odôvodnený záver, že bol motivovaný výlučne snahou o jej škandalizovanie a zosmiešnenie tak, aby si zabezpečil finančný prospech zvýšením predajnosti svojho periodika a sledovanosti internetových stránok. Svojím konaním hranicu medzi právom na slobodu prejavu a právom na ochranu osobnosti prekročil, jeho konanie predstavuje neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti, vážne zasahuje do jej súkromia, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. S ohľadom na spôsob a rozsah, akým žalovaný zasiahol do jej práva na ochranu osobnosti, najmä špehovanie, zbieranie a dlhodobé zverejňovanie informácií z jej súkromia, zhotovovanie, deformácia a dlhodobé zverejňovanie jej podobizne, fabulovanie, miešanie pravdy s nepravdou, podsúvanie nepodložených, škandalizujúcich domnienok, dôverné oslovovanie krstným menom, ironizovanie, neprichádza do úvahy primerané reálne zadostučinenie inak, ako náhradou nemajetkovej ujmy. Listom zo dňa 5. 10. 2011 vyzvala žalovaného, aby upustil od protiprávneho konania a odstránil z internetovej stránky citované články a obrazové snímky a aby jej do 15. 10. 2011 poskytol náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaný uvedenú výzvu ignoroval a až začiatkom mesiaca november 2011 články a fotografie z internetovej stránky odstránil. Výšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodňuje vážnosťou zásahu do práva na ochranu osobnosti, a to na ochranu mena, cti a povesti, predovšetkým do práva na ochranu súkromia, s ohľadom najmä na formu, rozsah, publicitu a načasovanie a dĺžku trvania, motívom konania žalovaného, úmyslom a patologickou recidívou žalovaného.

V písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 27. 7. 2012, žalovaný uviedol, že žalobkyňa v žalobe neoznačila konkrétne tvrdenia faktov, ktoré považuje za nepravdivé. Všetky tvrdenia faktov, uvedené v predmetných článkoch, sú pravdivé. Všetky hodnotiace úsudky majú vecný základ v skutočných dejoch. Na použitie podobizne žalobkyne sa vzťahuje zákonná licencia podľa ustanovenia § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa je osobou verejného záujmu, je osobou všeobecne verejnosti známou zo svojho pôsobenia vo funkcii dekanke Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, zo svojho pôsobenia v oblasti pedagogickej činnosti, v oblasti masmediálnej výchovy, zo svojej vedeckej a publikačnej činnosti. Navrhol, aby súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol.

V priebehu súdneho konania došlo k zmene právnej formy a následne ku zániku pôvodného žalovaného obchodnej spoločnosti SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o., jeho zlúčením s obchodnou spoločnosťou News and Media Holding a. s., ktorá sa stala univerzálnym právnym nástupcom pôvodného žalovaného. Súd preto v konaní ex offo pokračoval s obchodnou spoločnosťou News and Media Holding a. s. ako žalovaným.

Žalobkyňa na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trvala.

Právny zástupca žalobkyne na súdnom pojednávaní uviedol, že v článku zo dňa 1. 7. 2011 považujú za nepravdivý názov článku „Záhadná noc s mladou dekanou“, text pri fotografii „Po rannom príchode zamieril každý z dvojice ku svojmu autu“, skutkové tvrdenia „My sme teraz nachytali jej manžela U. T., na golfovom turnaji venoval mimoriadnu pozornosť mladej dekanke J. L.“, označenie odseku „Spája ich aj golf“, vetu „Dvere za ňou jej spoločník galantne zavrel a nenápadne si prisadol na zadné sedadlo a spoločne sa vytratili“, vetu „Ich vzájomná náklonnosť nie je podľa našich informácií žiadnym tajomstvom ani medzi študentmi na univerzite“, vetu „Pošlite mi otázky e-mailom, navrhla zmätene, do našej uzávierky na ne nereagovala“ a v článku zo dňa 2. 7. 2011 text nad obrázkom „Veď J. je W. kópia“, text k obrázku „U. a J.: Vycestujeme už teraz alebo neskôr?“, vetu „Spoločne trávia čas na golfovom ihrisku aj mimo neho“, text k obrázku „Deň po úlete s mladou dekanou“, skutkové tvrdenie na titulke zo dňa 1. 7. 2011 „Oboch nespojil iba šport“ a označenie článku zo dňa 2. 7. 2011 „Štyria noví kamaráti: T. a W., U. a J.“. V záverečnom prednese právny zástupca žalobkyne navrhol podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobkyňi uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaný dvomi po sebe nasledujúcimi článkami veľmi necitlivým spôsobom zasiahol do súkromia žalobkyne bez toho, aby si akýmkoľvek spôsobom overil fakty ohľadne vzťahu žalobkyne s pánom T.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne došlo, pričom zásah nerešpektuje princíp vzájomnosti medzi právom na realizáciu slobody prejavu a právom na ochranu osobnosti. Žalovaný bol aj v iných prípadoch v civilnom konaní sankcionovaný. Podľa

jeho názoru bol žalovaný motivovaný výlučne snahou o podanie príbehu pikantným a škandalóznym spôsobom. Žalobkyňa nie je osobou patriacou do kategórie osôb verejne činných v takom rozsahu, aby bol žalovaný oprávnený vliezť jej do súkromia, vyťahovať na verejnosť jej vzťah s kýmkoľvek a na tomto si budovať svoj komerčný úspech. Publikované články zasiahli nielen pracovný potenciál žalobkyne, ale aj jej súkromnú oblasť do takej miery, že to malo za následok narušenie jej rodinných vzťahov, stratu financií.

Právny zástupca žalovaného na súdnom pojednávaní uviedol, že žalobkyňa, U. T. aj W. T. sú osoby verejného záujmu. Žalobkyňa je dekanka Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda, je predsedníčka vedeckej rady uvedenej fakulty, členka vedeckej rady Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, zástupkyňa šéfredaktora vedeckého časopisu masmediálnej a marketingovej komunikácie, je známa svojou publikačnou činnosťou, vedeckou činnosťou a pedagogickou činnosťou. Preto je žalobkyňa osobou verejného záujmu. Žalovaný vykonáva tzv. spravodajskú licenciu v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, preto nepotreboval súhlas na vyhotovenie ani zverejnenie podobizne žalobkyne. Fotografie sa, navyše, týkali golfového turnaja, ktorý bol verejnou akciou, bol medializovaný a boli z neho zverejnené viaceré fotografie, vrátane fotografie žalobkyne. Všetky skutkové tvrdenia, ktoré boli v článkoch uvedené, sú pravdivé a hodnotiace úsudky majú vecný základ v pravdivých skutočných dejoch. Články informujú o stretnutí žalobkyne a U. T., nie o mileneckom vzťahu. Žalobkyňa aj U. T. rozsiahlo a dobrovoľne medializovali svoje osoby.

V záverečnom zhrnutí, doručenom súdu dňa 5. 2. 2016, žalovaný poukázal na judikatúru vo veciach posudzovania zásahov do ochrany osobnosti v prípade osôb verejného záujmu. Žalobkyňa je od roku 2010 dekanou Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, teda už len z tohto dôvodu je nepochybne osobou verejného záujmu. Zároveň zastáva aj ďalšie funkcie, ktoré podliehajú kontrole verejnosťou a verejnosť má právo z tohto titulu vyhľadávať a prijímať informácie o žalobkyne. Aj U. T. je osobou verejného záujmu, keďže v čase vydania článku bol manželom známej herečky W. T.I., vedúcim katedry a predsedom akademického senátu na totožnej škole ako pôsobí žalobkyňa, podpredsedom správnej rady Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, známym podnikateľom, ktorý sám dobrovoľne a dlhodobo medializoval svoju osobu. Predmetné články teda informovali o troch osobách verejného záujmu. Zverejnením článkov žalovaný realizoval právo na slobodu prejavu v súlade s článkom 26 Ústavy SR. Žalobkyňa ako osoba verejného záujmu musí strpieť zverejnenie informácií o svojej osobe, aj ironický resp. satirický charakter niektorých hodnotiacich úsudkov autora žalovaných článkov. Pri posudzovaní vzťahu práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a práva na informácie je nutné rešpektovať určité špecifiká bežnej periodickej tlače, určené na informovanie najširšej verejnosti, ktoré sa v konkrétnych prípadoch musí uchýľovať k istým zjednodušeniam, takže nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že každé zjednodušenie musí nutne viesť k zásahu do osobnostných práv dotknutých osôb. Jednou z výnimiek zo zásady, že skutočnosti týkajúce sa súkromia osôb nie sú predmetom verejného záujmu, je informovanie o súkromí osôb verejného záujmu. Podľa žalobkyne sú články publikované spôsobom, ktorý má viesť k záveru, že majú so U. T. milenecký vzťah. Hoci články neobsahujú skutkové tvrdenie o mileneckom vzťahu žalobkyne a U. T., aj otázka ich mileneckého vzťahu by bola v danom čase legitímnou témou verejného záujmu a zaoberanie sa touto otázkou nie je neoprávneným zásahom do práva žalobkyne na ochranu súkromia. Žalobkyňa ako dekanka fakulty a nositeľka ďalších funkcií by mala byť nielen odbornou, ale aj morálnou autoritou a predstavovať pre širokú verejnosť vzor, tak ako to uviedol aj ústavný súd vo svojom náleze. V prípade dekanke fakulty sú nároky na odbornú a morálnu autoritu ešte podstatne vyššie ako v prípade riaditeľa stredoškolského gymnázia, ako to uviedol Ústavný súd SR v náleze číslo sp. zn. II. ÚS-558/2012. Informácia, že dekanka fakulty má mimomanželský pomer s podriadeným zamestnancom, podpredsedom správnej rady univerzity, vedúcim katedry a predsedom akademického senátu, ktorý v čase vydania článkov bol rovnako ako žalobkyňa v manželskom zväzku, je legitímnou témou verejného záujmu a uvedená informácia má vplyv na spôsobilosť žalobkyne vykonávať verejné funkcie, ktoré zastáva. Univerzita Sv. Cyrila a Metoda v Trnave je verejnou vysokou školou, financovanou z verejných zdrojov, preto verejnosť má právo vyhľadávať a prijímať informácie o činnosti žalobkyne ako jednej z vrcholných predstaviteľov univerzity. Samotná univerzita, ako aj zákon č. 201/1997 Z. z., ktorým bola univerzita zriadená, uvádzajú, že na univerzite má dochádzať k vychovávaniu a výučbe študentov v duchu kresťanských ideálov, a teda ak by aj z článkov vyplývala informácia o mileneckom vzťahu žalobkyne a U. T.Á., uvedená informácia by bola témou legitímneho záujmu širokej verejnosti študentov univerzity, ich rodičov, keďže prípad vzájomnej manželskej nevery vrcholných predstaviteľov univerzity nepochybne nie je v duchu kresťanských ideálov. Vzťah žalobkyne so U. T. môže mať vplyv

aj na výkon funkcie žalobkyne ako dekanke a nadriadeného pracovníka U. T. z pohľadu profesionality, neustrannosti, objektívnosti či nezaujatosti. U. T. je vedúcim akademického senátu predmetnej fakulty, ktorý schvaľuje volebný poriadok pre voľby dekana fakulty a volí dekana fakulty. Výroky, ktoré označila žalobkyňa za nepravdivé, a to „Záhadná noc s mladou dekanou“, „My sme teraz nachytali jej manžela U. T., na golfovom turnaji venoval mimoriadnu pozornosť mladej dekanke J. L.“, „Spája ich aj golf“, „Ich vzájomná náklonnosť nie je podľa našich informácií žiadnym tajomstvom ani medzi študentmi na univerzite“, „Veď J. je W. kópia“, „U. a J.: Vycestujeme už teraz alebo neskôr?“, „Spoločne trávi čas na golfovom ihrisku aj mimo neho“, „Deň po úlete s mladou dekanou“, „Oboch však nespojil iba šport“ a „Štyria noví kamaráti: T. a W., U. a J.“, nepredstavujú skutkové tvrdenia, ale hodnotiace úsudky autorov článkov, ktorých pravdivosť nie je možné overiť. Podľa konštantnej judikatúry, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k danému faktú zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. Navyše, niektoré zo žalobkyňou označených nepravdivých tvrdení, predstavujú titulky, resp. nadpisy napádaných článkov, u ktorých, v zmysle konštantnej judikatúry, platí, že všeobecný súd, rozhodujúci v konaní o ochrane osobnosti musí zohľadniť organickú väzbu medzi titulkom určitého článku a jeho vecným obsahom. Funkciou titulku je upútať a zaujať čitateľa k tomu, aby si článok prečítal a až na tomto základe si osvojil tlačou ponúkané informácie a urobil si z nich vlastný úsudok. Vo všeobecnosti preto možno akceptovať a tolerovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce či zveličujúce vyjadrovacie prostriedky, a to zvlášť vtedy, ak ide o médium bulvárneho typu. Výrok „U. a J.: Vycestujeme už teraz alebo neskôr?“ predstavuje rečnícku otázku, resp. polemický výrok, u ktorého je zásadne vylúčený zásah do práva na ochranu osobnosti. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla množstvo účelových, vágnych, hypotetických a absolútne nepreukázaných tvrdení, v úmysle vytvoriť pocit o vzniku ujmy v dôsledku článkov. Tvrдила, že článok významnou mierou prispel k jej rozvodu manželstva, hoci v rozvodovom konaní sama uviedla, že jej manželský zväzok sa závažným spôsobom narušil už na prelome rokov 2009/2010, t. j. dávno pred publikáciou článkov. V konaní bolo tiež preukázané, že autor článkov zaslal žalobkyni dopyt na informácie e-mailom. Tvrdenia, že články pripravili žalobkyňu o príjmy z komunikačných kurzov, sú zjavne nepodložené a nepreukázané, žalobkyňa ani len nepreukázala, že by sa pred vydaním článkov takýchto kurzov zúčastňovala. V rovine nepreukázaných zostali aj ostatné tvrdenia žalobkyne o nutnosti ukončiť športovú kariéru, tvrdenia, že články zle znášala jej matka, že nedostali s vtedajším manželom úver. Z výsluchu U. T. vyplynulo, že intímny vzťah so žalobkyňou začal na jeseň roka 2011, a to v dôsledku článkov. Vydanie článkov teda bolo dôvodom vzniku intímneho vzťahu so žalobkyňou, ktorý prerástol do manželstva a narodenia dvoch detí, teda v tomto kontexte mali články pozitívny dopad na žalobkyňu. Svedok W. X. uviedol, že v čase vydania článkov bola téma článkov aktuálna, nakoľko krátko pred ich vydaním médiá informovali o nevere významnej slovenskej herečky W. T., ktorá bola vtedajšou manželkou U. T.. Pred publikovaním článkov svedok žalobkyňu kontaktoval telefonicky a aj e-mailom. Podnetom na vypracovanie článkov bol zdroj z prostredia fakulty. Miesto, z ktorého boli vyhotovené fotografie, bolo verejne prístupné, na golfové podujatie bola redakcia denníka pozvaná. Svedkyňa V. L. uviedla, že ak by v čase vydania článkov žalobkyňa mala intímny vzťah so U. T., určite by si to všimla, o ich intímnom vzťahu sa dozvedela začiatkom roka 2012 na základe ústnej informácie od žalobkyne. Tvrdenie svedkyne, že by si intímny vzťah žalobkyne so U. T. hneď všimla, teda svedkyňa sama vyvrátila, keďže tak žalobkyňa, ako aj U. T. zhodne uviedli, že ich vzťah nadobudol intímny charakter na jeseň roka 2011. O mileneckom a intímnom vzťahu žalobkyne so U. T.Á. informovali viaceré médiá, a to na A..O..U. dňa 10. 2. 2012, aj samotná žalobkyňa v článku v časopise Šarm dňa 22. 5. 2012. V konaní nebolo preukázané, že k strate projektov došlo v príčinnej súvislosti s článkami. Pokiaľ by fakulta v dôsledku článkov prišla o projekty alebo granty, jednalo by sa o škodu fakulty, ktorá by bola jediná aktívne vecne legitimovaná na domáhanie sa náhrady. Ak by z uvedeného dôvodu žalobkyňa prišla o príjmy, jednalo by sa o ušlý zisk a žalobkyňa v konaní mala preukázať, že by s ohľadom na pravidelný beh vecí dosiahla príjmy v konkrétnej výške. Svedkyňa L. uviedla, že v dôsledku článkov nespozorovala, že by mali negatívny dopad na pracovné vzťahy žalobkyne s kolegami, zmenila sa len úroveň neverbálnych vzťahov. Svedectvo svedkyne H. H. považuje za plné účelových a nepreukázaných tvrdení, v snahe vytvoriť pocit o vzniku ujmy žalobkyne v dôsledku článkov. Svedkyňa uviedla, že nemala v čase publikovania článkov vedomosť o problémoch v manželstve žalobkyne s jej vtedajším manželom, hoci bola jej najlepšou kamarátkou a stretávali sa denno-denne. Je zvláštne, že s ohľadom na vzťah žalobkyne so svedkyňou si svedkyňa žiadne problémy v manželstve žalobkyne nevšimla. Zjavne účelovým je aj tvrdenie svedkyne, že k narušeniu vzťahov v rodine došlo v dôsledku článkov a nie v dôsledku rozvodu žalobkyne s jej vtedajším manželom, či k založeniu si novej rodiny žalobkyňou so U. T.. Tvrdenie svedkyne, že po zverejnení článkov ľudia prestali

chodiť do jej kaviarne a reštaurácie, je nepodložené a v konaní preukázané nebolo. Dokazovaním teda nebol preukázaný negatívny dopad článkov v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí žalobkyne. Peňažná náhrada nemajetkovej ujmy má subsidiárny charakter a prichádza do úvahy len vtedy, keď sa nefinančné zadosťučinenie javí ako nepostačujúce, t. j. v prípadoch vzniku nemajetkovej ujmy značnej intenzity. V dôsledku článkov žalobkyni nevznikla akékoľvek ujma, a to už nie ujma značnej intenzity, teda nie sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V žalobe absentuje zdôvodnenie výšky požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy. Poukázal na výšku náhrady nemajetkovej ujmy, priznávanej súdmi v prípadoch spáchania trestného činu. Žalobkyňou požadovaná náhrada ujmy je zjavne neprímeraná a významným spôsobom presahuje výšku náhrad, ktorá je priznávaná obetiam trestných činov, ktorých ujma v porovnaní s ujmom žalobkyne je, podľa názoru žalovaného, podstatne vyššia. Žalobkyňa aj U. T. zhodne uviedli, že ich vzťah nadobudol intímne rozmery na jeseň 2011. Žalovaný by tak zodpovedal za následky nepravdivého tvrdenia maximálne do jesene 2011, keďže predmetná informácia od uvedeného obdobia bola nepochybne pravdivá. Ak by súd posudzoval prejednávaný prípad z pohľadu ochrany súkromia, žalovaný by zodpovedal za následky zásahu maximálne do začiatku roka 2012, kedy došlo k informovaniu o intímnom vzťahu žalobkyne a U. T. zo strany viacerých médií. Navrhol, aby súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalovaný svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Splnomocnený zástupca žalovaného súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalobkyňa pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že oba články sa nezakladajú na pravde, jedná sa o konštrukcie autora, ktorých jediným dôvodom zverejnenia bola snaha o senzáciu a zvýšenie predajnosti denníka. So U. T. prišli na golfový turnaj tímov, preto už samotný titulok je zavádzajúci. U. T. jej na turnaji mimoriadnu pozornosť nevenoval. V aute sedela vzadu a U. T. sedel na prednom sedadle. Keďže podujatie bolo spojené s degustáciou vína, mali zabezpečenú kyvadlovú dopravu, ktorá ich zbierala z miest, kde boli ubytovaní, a potom zvažala do miesta turnaja. Žiadne otázky zo strany žalovaného nedostala. V čase publikovania článkov mali so U. T. štandardný, kolegiálny vzťah, žiadnu spoločnú cestu, ani dovolenku si neplánovali, žiaden úlet medzi nimi v tom čase nebol. Tvrdenie, že nastúpili na dovolenku v rovnaký deň, je zavádzajúce. V rovnaký deň nastúpilo na dovolenku aj 80 ďalších zamestnancov fakulty, nakoľko sa skončil akademický rok. Koláž v druhom článku ju zosmiešnila tak v očiach jej rodiny, ako aj kolegov a študentov. Zverejnením článkov v denníku, ako aj na webovom portáli, sa spustila mediálna a celospoločenská štvanica, ktorá dovtedy vo vzťahu k nej neexistovala. Študenti začali na internete články zdieľať, preposielať si ich. Bola daná do pozície osoby, ktorá vyštartovala po manželovi známej slovenskej herečky. Je najmladšou dekanou na Slovensku, pričom sa jedná o volenú funkciu. Po zverejnení článkov zostal jej morálny kredit veľmi oslabený. Na prednáškach si všimla, že študenti si pošuškávajú, šuchajú sa. Na študentskom plese, keď sa ocitli vedľa seba so U. T. náhodne, študenti si ich fotili a fotografie posielali bulváru. Veľmi zle zvládala situáciu jej mama, ktorú zastavovali ľudia na ulici a pýtali sa jej na vzťah so U. T.. V čase zverejnenia článku žila v manželstve s Y. L.. V regióne vystupovali ako dôveryhodný pár. Po zverejnení článkov im v banke neposkytli úver, nakoľko im povedali, že musia brať do úvahy všetky okolnosti rozhodujúce pre bonitu klienta. Po zverejnení článku začali na ňu s dešpektom pozeráť aj ľudia, ktorí sa zúčastňovali pohára historických vozidiel, ktorý s vtedajším manželom organizovala a stala sa aj jeho víťazkou, preto túto športovú kariéru musela opustiť. V Liptovskom Mikuláši vlastní aj kaviareň, kde často počúvala, ako si o jej manželovi šuškejú. Veľmi zle znášala situáciu aj jej dcéra, ktorá sa jej pýtala, čo je to zlatokopka, nakoľko takto ju v škole označili kamaráti. Článok nenesie znaky spravodajstva, nejedná sa o žiadnu spravodajskú licenciu. Golfový turnaj nebol verejnou akciou, mohli na ňu prísť len vopred zaregistrovaní športovci. Na akcii bola prítomná ako bežný hráč, nie ako dekanka. Pred zverejnením článku existovalo jedno video s jej bývalým manželom, keď ich prizvali do diskusnej relácie, ktorej témou boli veľké vekové rozdiely medzi partnermi, ktorú robili jej spolužiaci. Pokiaľ existovali nejaké fotografie alebo články, vždy sa týkali fakulty a boli propagačného charakteru. Pokiaľ sa týkali rodinného života, boli zverejnené len s jej predchádzajúcim súhlasom. V čase uverejnenia článku bola dekanou Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Bola vydatá za Y. L.. K rozvodu s Y. L. došlo asi pol roka po zverejnení článku, ešte v roku 2011. V čase zverejnenia článkov bol jej vzťah k U. T. štandardný, kolegiálny. V tom čase pracoval ako vedúci katedry umeleckej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a

Metoda v Trnave a súčasne bol aj predsedom akademického senátu. V tom čase mu bola pracovne nadriadená. Prístup na golfový turnaj mali len vopred povolené médiá, hráči, nie fanúšikovia. Po odchode z golfového turnaja sa v aute viezli 3 osoby, ona sedela vzadu, U. T. vpredu a prítomný bol aj šofér. Vozidlá postupne odchádzali tak, ako prichádzali ľudia. Zverejnené fotografie sú spreď golfového areálu. Noc so U. T. vtedy nestrávila. Od žalovaného jej určite neprišli otázky e-mailom. Na druhý deň opäť prišli do areálu kyvadlovou dopravou, nepoprela, že ich so U. T. doviezlo jedno auto. V čase zverejnenia článku okrem pracoviska so U. T. inde čas netrávila, stretávali sa pri školských príležitostiach, otvorení akademického roka, zasadnutiach vedeckých rád, konferenciách, ktorých súčasťou boli aj spoločné rauty, spoločné obedy, večere s kultúrnym programom. Článok významnou mierou prispel k rozvodu jej manželstva. Doposiaľ pociťuje obavu, aký budú mať uvedené materiály vplyv na jej deti. Mala aj úzkostné pocity, keď mala vystupovať pred študentmi. Oveľa viac musí na sebe pracovať, aby odstránila zo seba nálepku zlatokopky. Článok ju pripravil aj o možné príjmy, napr. z komunikačných kurzov, nakoľko pre prípadných záujemcov už bola s jej pošramotenu povestou neakceptovateľná. Na pomoc pri prednáškach si musela vyžiadať aj doktoranda, nakoľko nevedela, ako zvládne prednášať pred študentmi a minimálne 2 krát musela aj z prednáškovej miestnosti odísť. V súčasnosti sú so U. T. manželia. Manželstvo uzatvorili v apríli 2012. Majú spolu 2 deti, staršie z detí sa narodilo v septembri 2012. Po zverejnení článku sa spustil mediálny kolotoč. Po narodení syna ich oslovili médiá, ktorým poskytli informácie, avšak v rozsahu, aký považovali za vhodný. Intímny vzťah so U. T. začal na jeseň 2011.

Okrem výsluchu žalobkyne súd vykonal vo veci dokazovanie aj výsluchom svedkov J.. U. T., W. X., Y. P.W., L.. V. L., L., H. H.j a listinnými dôkazmi, a to článkom „Pomsta je sladká!“, zverejneným v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa 1. 7. 2011, článkom „Záhľadná noc s mladou dekanou“, zverejneným v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa 1. 7. 2011, článkom „Bez síz do leta“, zverejneným v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa 2. 7. 2011, článkom „Pomsta býva sladká: Manžel W. T. prichytený s mladou slečnou“, zverejneným na stránke A..L..U. dňa 1. 7. 2011, článkom „Štyria noví kamaráti: T. & W., U. & J.: Bez síz do leta“, zverejneným na uvedenej webovej stránke dňa 2. 7. 2011, uplatnením nároku zo dňa 5. 10. 2011, hodnotením časopisov, oznámením žalovaného o náklade časopisu Plus JEDEN DEŇ, článkami z rokov 2001-2014 týkajúcimi sa osoby žalobkyne a osoby U. T., zverejnenými fotografiami z golfového šampionátu univerzitných tímov 2011, rozhovorom s W. T. publikovaným dňa 9. 5. 2012 v časopise Plus 7 dní, e-mailovou správou W. X. adresovanou žalobkyňu, e-mailom adresovaným W. X. a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7P/30/2011, zistiť nasledovný skutkový stav:

Dňa 1. 7. 2011 bol na titulnej strane denníka Plus JEDEN DEŇ zverejnený článok s názvom „Pomsta je sladká!“, s podtitulom „Prichytený s mladou slečnou“, v ktorom je, okrem iného, uvedené, že: Jej Manžel U. T. teraz trávi namiesto s ňou príjemné chvíle s mladou brunetkou.“, „ T. si pred pár dňami doprial relax s mladou tmavovláskou na golfovom ihrisku v Piešťanoch. Oboch však nespojil iba šport! Pred pol desiatou večer sa dvojica vytratila jedným autom. Ráno zase na pokračovanie športovej akcie dorazili opäť spolu. Kde strávili noc? Vedela o stretnutí svojho manžela s mladou slečnou W. T.? A kto vlastne bola T. spoločníčka?“ V uvedenom denníku na stranách 14-19 bol zverejnený článok s názvom „Záhľadná noc s mladou dekanou“, ktorého súčasťou boli fotografie žalobkyne a U. T.. V texte ku fotografii je uvedené, že T. a L. spolu nasadli uprostred noci do jedného auta. V článku je okrem iného uvedené, že „My sme teraz nachytali jej manžela U. T.. Na golfovom turnaji venoval mimoriadnu pozornosť mladej dekanke J. L.. V noci sa dokonca spolu niekam vytratili.“, „T. i L. odparkovali po deviatej večer svoje tátoše v areáli golfového klubu. O pár minút prišiel šofér s ďalším autom. Brunetka si s T. manželom vymenila zopár pohľadov a do auta nastúpila najskôr ona. Dvere za ňou jej spoločník galantne zavrel a nenápadne si prisadol na zadné sedadlo a spoločne sa vytratili. Kde obaja strávili noc nie je známe. Nasledujúce ráno však na pokračovanie turnaja dorazili opäť v jednom aute.“, „Ich vzájomná náklonnosť nie je podľa našich informácií žiadnym tajomstvom ani medzi študentmi na univerzite. „T. jej pomáha kde sa dá“, hovorí jeden z nich. L., ktorá by mohla byť T. dcérou, na našu priamu otázku, či so U. T. prežíva milostný vzťah, včera nereagovala. „Strácate sa mi, nepočujem vás dobre Pošlite mi otázky e-mailom“, navrhla zmätene. Do našej uzávierky na ne nereagovala.“ V texte fotografie je uvedené „W., kde si bola, keď bol Tvoj U. s J.?“

Dňa 2. 7. 2011 bol v denníku Plus JEDEN DEŇ zverejnený článok s názvom „Bez síz do leta“, ktorého súčasťou boli aj fotografie žalobkyne. V jednej z fotografií je uvedený text „U. & J.: Vycestujeme už teraz alebo neskôr?“, ako aj text: „Deň po úlete s mladou dekanou“. V článku sa okrem iného uvádza:

„Spoločne trávili čas na golfovom ihrisku, aj mimo neho.“, „Dozvedeli sme sa, že L. je od včerajšieho dňa na dovolenke. A v rovnaký deň nastúpil na dovolenku aj U. T.“ Na rovnakej strane denníka bol publikovaný článok s názvom „Veď J. je W. kópia“, ktorého súčasťou je fotografia žalobkyne s kolážou s účesom W. T. a textom: „J.: Vďaka vlasom, ktoré jej pridal náš grafik, pripomína W.“. V článku je, okrem iného uvedené, že: „Náš denník ako prvý odhalil, že manžel W. T. U., rád trávi čas s mladou dekanou J. L.. Prekvapuje, že je akoby kópiou jeho zákonitej manželky“.

Dňa 1. 7. 2011 bol na internetovej stránke A..L..U. zverejnený článok s názvom „Pomsta býva sladká: Manžel W. T. prichytený s mladou slečnou“, zhodný s článkom uverejneným v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa 1. 7. 2011 a dňa 2. 7. 2011 článok s názvom „Štyria noví kamaráti: T. & W., U. & J.: Bez slz do leta“, zhodný s článkom uverejneným v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa 2. 7. 2011.

Žalobkyňa dňa 5. 10. 2011 vyzvala Spoločnosť 7 Plus, s. r. o. na upustenie od protiprávneho konania a odstránenia z internetovej stránky A..L..U. článkov a obrazových snímok z 1. a 2. 7. 2011 a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33.000 eur.

Podľa správy zo dňa 12. 8. 2011 sa podľa najnovších výsledkov prieskumu spoločnosti Media denník Plus JEDEN DEŇ umiestnil na 2. mieste v čítanosti spomedzi 269 titulov a ako jediný si udržal stúpajúci trend čítanosti. Podľa oznámenia žalobcu bol náklad denníka Plus JEDEN DEŇ dňa 1. 7. 2011 107840 kusov a predaj 76527 kusov a dňa 2. 7. 2011 náklad 82700 kusov a predaj 55769 kusov.

W. X. dňa 30. 6. 2011 o 11.33 hod. zaslal žalobkyňu na e-mailovú adresu J..L..@.D..U. otázky, či má milostný vzťah so U. T., kde a s kým strávil noc minulý týždeň z piatka na sobotu, ako vníma skutočnosť, že študenti na škole si povrávajú, že jej U. T. pomohol ku stoličke dekanu, či trávi so U. T. veľa času a čím ju zaujal.

Z článkov z rokov 2001-2014, predloženého žalovaným, súd zistil, že na verejne prístupných internetových stránkach boli publikované články, v ktorých bola spomínaná žalobkyňa, a to dňa 28. 2. 2011 v Trnavských novinách v článku „Na Áčku a Běčku študentom záleží“, dňa 22. 1. 2011 v 24.hod.sk v článku: „V UCM bude učiť pedagógov mediálnu výchovu“, dňa 22. 5. 2012 v časopise Šarm „Dieťa sme chceli“, dňa 7. 9. 2009 v sme.sk v článku „Dve kolá pred koncom súťaže má majstrovský titul istý“, dňa 10. 2. 2012 na A..O..U. v článku „T.I. muž: Tajný pomer s touto ženou ... Je na starších!“, dňa 14. 2. 2012 na A..O..U. v článku „T.I. milienka: Jedno manželstvo už rozbila“, dňa 21. 4. 2012 na A..S..U. v článku „U.G. T. a J. L.“, dňa 22. 4. 2012 na A..S..U. v článku „Rýchla svadba T.: Čo na to hovorí exmanželka W.“, dňa 28. 3. 2012 na A..A..U. v článku „Najmodernejšie HD štúdio majú trnavskí študenti“, dňa 4. 1. 2013 na A..S..U. v článku „T. mladá manželka: Odhalila sa pre univerzitu!“, dňa 15. 11. 2011 na A..O..U. v článku „Fakulta hľadá spásu“, dňa 5. 4. 2012 na A..S..U. v článku „Reči o tehotenstve T. milienky: Bruško ako dôkaz?!“, dňa 13. 12. 2014 na A..S..U. v článku „U. T. je po štvrtý raz otcom: Psychológ varuje pred problémami!“, dňa 13. 2. 2012 na A..O..U. v článku „T.I. sexi milienka: Tieto bujné prsia ho dostali!“.

Dňa 28. 6. 2011 bol na 24.hod.sk zverejnený článok „Prvý akademický golfový turnaj pozná víťazov“, dňa 23. 6. 2011 na aktuality.sk článok „Univerzity: Namiesto indexov dostanú do rúk golfové palice“. Taktiež boli zverejnené fotografie z uvedeného golfového turnaja, vrátane fotografií žalobkyne.

Dňa 9. 5. 2012 bol uverejnený článok v časopise Plus 7 dní s názvom „Bez zášti“, ktorý bol rozhovorom s W. T.. Okrem iného W. T. v rozhovore na otázku, či nemala pocit, že ľudí, ktorí ju pred časom nafotili v aute s T. R. na ňu mohla poslať vtedy ešte len milienka jej manžela uviedla: To neviem, ale tvrdia, že všetko sa spustilo po tom, čo ma nafotili minulý rok na parkovisku. Popri tom môj exmanžel mal mimomanželský vzťah už 2 roky predtým. Tak neviem, či to spustilo to, že dotyčná sa hneď rozviedla, vzápätí otehotnela, my sme sa rozviedli a oni zosobášili.“

Svedok J. U. T., manžel žalobkyne, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že univerzita usporiadala tradičný vysokoškolský golfový turnaj v Piešťanoch, na ktorom sa zúčastnil. Bol fotený z veľkej vzdialenosti a na základe uvedených fotografií sa začala vytvárať kauza, z ktorej malo byť zrejmé, že z pomsty za úlet jeho vtedajšej manželky strávil noc s mladou dekanou. V čase publikovania článkov bola žalobkyňa dekanou Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, on bol vedúcim katedry masmediálnej komunikácie. V čase uverejnenia článkov bol jeho vzťah so žalobkyňou kolegiálny a priateľský. Priateľský vzťah mal s väčšinou kolegov, ale doma sa nenavštevovali. Stretávali sa so žalobkyňou mimo pracoviska na konferenciách, pri tímbildingových

aktivitách. Jeho vzťah so žalobkyňou bol kamarátsky. Golfový turnaj bol celoslovenský, za účasti aj iných vysokých škôl. Na turnaji bolo približne 50 účastníkov. V golfovom areáli prebiehala aj ochutnávka vína, preto auto nechal v areáli. Služobné auto univerzity rozvážalo jednotlivé osoby, preto sa nechal odviezť, keďže mal ešte povinnosti v jazdeckom areáli, ktorý prevádzkuje. Na druhý deň ho priviezol kamarát svojim autom. V služobnom aute pri odvoze sedela aj žalobkyňa, dvaja ďalší ľudia a šofér. Žalobkyňu vysadili v centre Piešťan, pred hotelom Magnólia. Jeho od hotela bral svojim autom jeho kamarát. Ráno ho jeho kamarát vyzdvihol a odviezol pred golfovú areál, je možné, že prišli spolu so žalobkyňou pred golfovú areál, že ju vyzdvihli pred hotelom. So žalobkyňou sa videli možno pri otvorení golfového turnaja, určite si nevenovali zvýšenú pozornosť. Noc po golfovom turnaji so žalobkyňou nestrávil. Manželstvo so žalobkyňou uzavreli v apríli 2012. Približne na jeseň 2011 ho žalobkyňa požiadala, či by jej nevedel poradiť právnik, veci spolu konzultovali a prerástlo to do vzťahu. Intímny charakter ich vzťah nadobudol na jeseň 2011. S W. T. sa rozviedol v januári 2012.

Svedok W. X., autor článkov a zamestnanec žalovaného, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že pár týždňov pred publikovaním článkov prebehla aféra okolo W. T., ktorá bola zverejnená v konkurenčných médiách. Preto bolo pre nich a pre ľudí zaujímavé zaujať aj informácie ohľadne ľudí s ňou spätých. Následne potom zverejnili ako trávi čas jej manžel. U. T. nafotili so žalobkyňou na akcii, kde spolu trávili čas, nebolo to priamo v priestoroch, kde sa podujatie konalo. Na akciu boli oficiálne pozvaní ako redakcia, akcie sa nezúčastnili. Fotky vznikli mimo priestorov golfového areálu, na príjazdovej komunikácii. Vychádzali z toho, že U. T. so žalobkyňou nasadali do spoločného auta. Pokiaľ uviedol v článku, že trávia čas spolu aj mimo golfového ihriska, vychádzali z toho, že spolu odišli a spolu prišli. Mali informáciu z fakulty, že U. T. so žalobkyňou majú k sebe blízko. Potom žalobkyňa telefonoval, povedala mu, aby jej otázky poslal e-mailom, čo aj urobil. Žalobkyňa na to nereagovala. Nevedel sa vyjadriť k tomu, v akom kontexte bolo myslené, že žalobkyňa a U. T. nespojuje len šport, možno to bolo myslené tak, že spolu pôsobia na jednej fakulte. Nepamätá si, či si U. T. sadol na zadné sedadlo. Možný rozhovor vo fotografii nebol myslený ako reálny rozhovor medzi U. T. a žalobkyňou. Mali za to, že keď odišli z akcie spolu, aj prišli na ňu spolu, tak trávili čas spolu. Nevedel sa vyjadriť, kto kde strávil čas počas noci, nakoľko pri tom neboli. V čase zverejnenia článku sa so žalobkyňou a U. T. osobne nepoznali. V článku uviedol, že U. T. venoval mimoriadnu pozornosť žalobkyne na základe toho, že spolu odišli a spolu prišli. Z toho usúdili, že trávili čas spolu aj mimo golfového ihriska. Nevedel uviesť, či v aute bol aj niekto ďalší, ani koľkí sa ráno vracali. Zverejnený materiál spĺňal znaky spravodajstva. Podnet na napísanie článku vyšiel z externého prostredia, dostali informáciu mimo redakcie. Žalobkyňa a U. T. nemohli oslovit' na mieste, nakoľko ešte nemali fotografie. Ak by sa ich boli najskôr spýtali na otázky, nemali by možnosť vyhotoviť fotografie. Čakali v aute, kým žalobkyňa so U. T. prídu a potom urobili fotografie. V aute čakali vyslovene na nich.

Svedok Y. P., autor zverejnených fotografií a zamestnanec žalovaného, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že prácu dostával podľa zadania redaktora. Ozval sa mu W. X., že idú robiť reportáž, že sa jedná o U. T.. Išli do Piešťan na golfovú turnaj. Čakali na situáciu, ktorú vyhodnotil redaktor. W. X. mu povedal, že U. T. má nejaký vzťah. Potom čakali, či budú mať nejaký materiál, a to pred areálom golfového klubu v aute. Čakali tam skoro celý deň. Fotky vznikli neskoro večer v lete. Videli U. T. so žalobkyňou vychádzať z klubu a nastupovať do vozidla. Nepamätal si, kto nastupoval do auta. Fotografie boli vyhotovené cez sklo auta.

Svedkyňa L.. V. L., L., kolegyňa žalobkyne, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že pracuje na katedre masmediálnej komunikácie od roku 2003. Od roku 2006 pôsobí ako prodekanka pre vedu a výskum. Žalobkyňa je jej nadriadenou od roku 2010, dovtedy bola ona jej nadriadenou. Majú spolu veľmi dobrý vzťah ešte od doktorandských čias. Na fakulte majú vo všeobecnosti nadštandardné vzťahy. Jej vzťah so žalobkyňou je kamarátsky, kolegiálny, stretávajú sa aj mimo plnenia pracovných povinností, rovnako ako s inými prodekanami. Článok čítala dosť dávno. Článok ju pobúrila, nakoľko so žalobkyňou pracovala a považovala ju za veľmi konštruktívnu kolegyňu. Článok bol, z jej hľadiska, hrubozrná lož. Už titulky boli klamlivé. To, čo autor písal, sa nemohlo zakladať na pravde. Videla, ako žalobkyňa komunikuje, dokonca na akcii sedeli spolu na raute, boli spoluorganizátorky akcie, približne v rovnakom čase z akcie odchádzali. Žalobkyňa má veľmi korektné vzťahy s ostatnými kolegami, a to, čo sa podsúvalo verejnosti, nebola pravda. O údajnom vzťahu žalobkyne a U. T. v čase publikovania článku nemala žiadnu vedomosť. Takúto skutočnosť by si musela všimnúť, nič však takéto závery neodôvodňovalo, zo žiadnych skutočností nemohla vyvodit' záver, že medzi žalobkyňou a U. T. je iný ako kolegiálny vzťah. O vzťahu žalobkyne a U. T. sa šušovalo až po zverejnení článku,

dovtedy žiadne šuškanie o ich údajnom vzťahu nepočula. Žalobkyňa bola vnímaná ako veľmi pracovitá a zodpovedná osoba, vo vzťahu ku študentom veľmi nekompromisná, mala renomé veľmi dobrej pedagogičky a veľmi dobrej profesionálky vo vedecko-výskumnej činnosti. Jej rodinný život neriešila, rovnako tak ani jej kolegovia, nakoľko vzťah fungoval. Na jednej porade žalobkyňa hovorila, že má nejaké problémy a že bude s deťmi bývať v pridelenom byte. To bolo už po zverejnení článku. V rámci vyučovania zachytila, že študenti riešia problém L.-T. nežiaducim spôsobom, medzi študentmi boli šuškanice, ktoré mali znevažujúci charakter, ešte horšia bola diskusia na sociálnych sieťach, kde sa šíрили negatívne a znevažujúce komentáre. Vzťah medzi kolegami sa v dôsledku uverejnenia článku trochu pošramotil, začalo sa ukazovať prstom, viac sa skloňovalo L. a T. ako to, že je to odborníčka a že má zásluhy. Do roku 2010 boli veľmi úspešná fakulta v získavaní vedecko-výskumných projektov v rámci Európskeho sociálneho fondu, ale aj ďalších projektov. Po zlome v roku 2011 sa aj pokúšali získať ďalšie projekty, avšak už neboli takí úspešní. Pri jednom zo stretnutí, kde sa zúčastnila ako členka komisie pri Ministerstve školstva, cítila úškry ostatných kolegov a bolo jej to veľmi nepríjemné. Zažila aj šuškania zo strany kolegov. Napriek tomu, že vzťahy na pracovisku sú dobré po oficiálnej stránke, zmenila sa úroveň neverbálnych vzťahov, nakoľko tam viazne určitá pochybnosť. Na golfovom turnaji si nevšimla, že by U. T. venoval zvýšenú pozornosť žalobkyňi. Bola zabezpečená kyvadlová doprava, ona odchádzala približne o 20.00 hod., krátko pred ňou žalobkyňa. Na jednej z porád jej žalobkyňa naznačila, že atmosféra na prednáške bola medzi študentmi veľmi nepríjemná a musela požiadať o pomoc svoju doktorandku. Hoci nič nezmenili na kvalite projektov, pri vyhodnocovaní im nevyčítali chyby projektov, bolo však zrejmé, že sa jedná o subjektívny prístup. Skutočnosť, že žalobkyňa má vzťah so U. T., zistila v januári, resp. februári alebo v marci 2012, kedy im to oznámila žalobkyňa na porade. Článok bol pre ňu veľkým šokom a považovala ho za absolútne absurdný. Pripustila, že k oznámeniu vzťahu so U. T. mohlo dôjsť aj v decembri 2011. Možno boli nejaké indicie aj na jeseň, ona ich však potvrdiť nevie.

Svedkyňa H. H., priateľka žalobkyne, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že je sesternica bývalého manžela žalobkyne a v roku 2011 sa so žalobkyňou stretávali denno-denne, boli najlepšimi kamarátkami. O článku sa dozvedela od ľudí v meste. Článok bol šok, nakoľko v tom období bolo manželstvo žalobkyne plne funkčné. Vo vzťahu žalobkyne a jej vtedajšieho manžela nebadala žiadne problémy, oni nikdy neriešili svoje problémy na verejnosti. Žalobkyňa mala veľmi dobrú povesť, ona ju brala ako stmeľovača rodiny. Po publikovaní článku si so žalobkyňou telefonovali, stretli sa. Žalobkyňa jej povedala, že je to jej kolega a nemala dôvod jej neveriť. Ľudia, čo chodili do reštaurácie, sa vtedajšiemu manželovi žalobkyne vysmievali, že je paroháč, prestali chodiť do kaviarne, reštaurácie. Malo to vplyv na celú rodinu, žalobkyňa po rozvode manželstva odišla a už nemajú také intenzívne vzťahy. Zverejnenie článku zasiahlo aj mamu žalobkyne, ktorú osobne pozná. Mama žalobkyne sa veľmi trápila, plakala, oslovovali ju ľudia na ulici, či je to pravda. Má vedomosť, že vtedajšiemu manželovi žalobkyne bolo v banke povedané, že sú nedôveryhodní a neposkytli im úver. O vzťahu žalobkyne a U. T. sa dozvedela po rozvode manželstva žalobkyne, niekedy v roku 2012, povedala jej to žalobkyňa.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7P/30/2011, v právnej veci navrhovateľa Y. L. proti odporkyňi L.. J. L., L., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, mal súd preukázané, že návrh na rozvod manželstva bol podaný dňa 14. 9. 2011. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že manželstvo bolo absolútne harmonické až do novembra roku 2009, kedy došlo k narušeniu manželských vzťahov. Odporkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 25. 10. 2011 uviedla, že súhlasí s návrhom na rozvod. Manželstvo bolo v zásade harmonické, pričom na prelome rokov 2009/2010 došlo k niekoľkým okolnostiam, ktoré závažným spôsobom narušili vzťah manželov, došlo k vážnemu narušeniu vzájomnej dôvery a zásad etiky, morálky. Manželstvo žalobkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 10. 2011, č. k. 7P/30/2014-45.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa článku 19 ods. 1, 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd podanej žalobe žalobkyne čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá jej mala vzniknúť v dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného do jej práv na ochranu osobnosti (súkromia, mena, cti, povesti, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti ako aj zverejnenia obrazovej snímky bez jej súhlasu). K neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne malo dôjsť zverejnením článkov právneho predchodcu žalobcu (SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o.) v denníku Plus JEDEN DEŇ a na internetovej stránke A..L..U., ktorých vydavateľom resp. prevádzkovateľom bol právny predchodca žalovaného. Medzi účastníkmi nebola sporná pasívna vecná legitímácia žalovaného ako právneho nástupcu obchodnej spoločnosti SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o., ktorý bol vydavateľom denníka Plus JEDEN DEŇ a prevádzkovateľom internetovej stránky A..L..U.. Medzi účastníkmi nebolo sporné zverejnenie predmetných článkov v denníku a na internetovej stránke dňa 1. 7. 2011 a dňa 2. 7. 2011. Sporným bola existencia neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, postavenie žalobkyne ako osoby verejného záujmu a dôvodnosť a výška uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ustálenej judikatúry, predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je existencia neoprávneného zásahu do osobnostných práv a objektívna spôsobilosť uvedeného zásahu vyvolať ujmu na právach chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené predpoklady pritom musia byť splnené kumulatívne. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, ale postačuje, ak je zásah objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo na ochranu osobnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú existenciu neoprávneného zásahu právneho predchodcu žalovaného do práv žalobkyne chránených ustanoveniami § 11 a 12 Občianskeho zákonníka, ale aj článkom 19 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na uvedených právach žalobkyne. Zverejnením článkov právneho predchodcu žalovaného boli porušené práva žalobkyne na ochranu súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti aj na ochranu podobizne. Obsahom práva na ochranu súkromia je, podľa ustálenej judikatúry, právo fyzickej osoby samostatne rozhodnúť o tom, či a ktoré údaje z jej súkromia budú prístupné ďalším subjektom alebo zverejnené a taktiež právo, aby sa bránila proti neoprávnenému zásahu v prípade zverejnenia takýchto údajov. Do rámca ochrany v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka patrí právo na súkromie zahŕňajúce širokú oblasť súkromia fyzickej osoby, najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života. V najširšom zmysle sa toto právo týka aj života v rodine a manželských a partnerských alebo priateľských či obdobných vzťahov. (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 137/2008). Súd mal preukázané, že zverejnením článkov v denníku a na internetovej stránke právneho predchodcu žalovaného jednoznačne došlo k porušeniu práva na ochranu súkromia žalobkyne, nakoľko bez jej súhlasu boli zverejnené informácie týkajúce sa jej súkromia v intímnej sfére, manželskom a rodinnom živote (údajný mimomanželský vzťah žalobkyne). Ak sa aj žalovaný bránil tým, že v článkoch nebolo výslovne tvrdené, že žalobkyňa má mimomanželský vzťah so U. T., celkový kontext a formulácie článkov, doplnené fotografiami a textami vo fotografiách, jednoznačne mali u čitateľov vyvolať dojem existencie uvedeného vzťahu. Súd mal za to, že bolo potrebné posúdiť celkový charakter

článkov, nielen jednotlivé skutkové tvrdenia, ale aj nadpisy, fotografie a hodnotiace úsudky, ktoré vo svojom celku jednoznačne mali a museli u bežného čitateľa viesť k záveru o existencii mimomanželského vzťahu žalobkyne a U.G. T.. Zverejnením článkov bolo preto zasiahnuté do práva na ochranu súkromia žalobkyne. Súd mal preukázaný aj neoprávnený zásah právneho predchodcu žalovaného do práva žalobkyne na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktorý bol spôsobilý privodiť žalobkyni ujmu na uvedených právach. Predmetom ochrany podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je aj česť fyzickej osoby v odborných kruhoch, v ktorých je svojou prácou a činnosťou známa, teda nielen občianska česť v užšom slova zmysle. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 1941/2007, Občiansky zákonník poskytuje ochranu osobnej cti výlučne proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Nie je rozhodujúce, či k ujme skutočne došlo, stačí objektívna spôsobilosť príslušného konania takúto ujmu spôsobiť. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo 2099/2002, ústny alebo písomný zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých informácií týkajúcich sa osobnosti fyzickej osoby alebo vo zverejňovaní pravdivých informácií z intímneho a rodinného života fyzickej osoby proti jej vôli, ako aj v nepravdivom obvinení z nečestného konania, ktoré obsahom, formou a cieľom presahuje rámec pravdivej a objektívnej kritiky. K porušeniu alebo ohrozeniu práva fyzickej osoby na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti (vážnosti občana vo svojej rodine, susedov, spoluobčanov, na pracovisku u kolegov) teda v zásade môže dôjsť len nepravdivými tvrdeniami (pravdivá informácia spravidla nezasahuje do práva na ochranu osobnosti) resp. pravdivými tvrdeniami, ktoré sú však podané takým spôsobom, že skresľujú pravdu a pôsobia difamačne. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 1224/2004, o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde okrem iného v prípadoch, keď pôvodca skutkových tvrdení zasahujúcich česť resp. dôstojnosť fyzickej osoby preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Výnimkou sú však prípady, v ktorých pôjde o skutočnosti zo súkromného života, pri ktorých je dôkaz pravdy spravidla vylúčený. Vzhľadom na preukázaný neoprávnený zásah do súkromia žalobkyne, súd nevykonával v konaní dôkazy, preukazujúce pravdivosť skutkových tvrdení, uvedených právnym predchodcom žalovaného v predmetných článkoch. Celkový charakter článkov bol difamačný, jeho cieľom bolo vyvolať u čitateľa zdanie mimomanželského vzťahu žalobkyne a U. T., uvedené „smerovanie“ článkov bolo dané už aj samotnými titulkami a podtitulkami (pri ktorých sa síce pripúšťa istá forma zveličenia), kolážou žalobkyne, ktorej boli prirobené vlasy W. T., vytvorením dvoch párov nových „kamarátov“ v texte nad nadpisom článku. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 332/2007, difamačné tvrdenie treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového vyznenia, s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Taktiež mal súd preukázané porušenie práva žalobkyne na ochranu podobizne, ku ktorému došlo zverejnením jej fotografií, bez jej súhlasu. Skutočnosť, že fotografie boli vyhotovené na verejne prístupnom mieste, ktorou sa bránil žalovaný, je bez právneho významu. Navyše, žalovaný zverejnil bez súhlasu žalobkyne aj fotografiu, ktorá nebola vyhotovená na verejne prístupnom mieste (koláž s vlasmi W. T.). Tvrdenie žalovaného, že zverejnenie fotografií žalobkyne bolo vykonané v súlade so zákonnými ustanoveniami § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda že sa jednalo o tzv. spravodajskú licenciu, súd v konaní preukázané nemal. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 3063/2009, Občiansky zákonník na zabezpečenie verejného záujmu na informácie v prospech spravodajstva stanovuje zákonnú licenciu na použitie podobizní, obrazových snímok, aj obrazových a zvukových záznamov a iných prejavov osobnej povahy. V tomto zmysle nie je daná akákoľvek prípadná zákonná licencia, ktorá by sa týkala zásahov do osobného súkromia vo forme uvádzania skutočností zo súkromného života. Je tomu tak preto, že skutočnosti týkajúce sa súkromného života sú zásadne súčasťou osobného súkromia (vnútornej intímnej sféry) a nemôžu preto byť vecou verejného záujmu (relatívna výnimka je prípustná iba u osôb tzv. verejného záujmu, ale len potiaľ, ak je uvádzanie takýchto skutočností na verejnosti v priamej súvislosti s činnosťou tejto fyzickej osoby vo verejnom živote - konkrétne, ak majú význam pre hodnotenie schopností a spôsobilostí vykonávať verejnú činnosť). V danom prípade súd nemal preukázané, že by zverejnenie informácií zo súkromia žalobkyne resp. jej podobizní bolo v priamej súvislosti s jej činnosťou vo verejnom živote. Žalovaný v konaní poukazoval aj na skutočnosť, že žalobkyňa ako osoba verejného záujmu bola povinná strpieť publikovanie predmetných článkov a ich zverejnením nedošlo k neoprávnenému zásahu do jej práv podľa § 11 resp. § 12 Občianskeho zákonníka. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa je osobou verejného záujmu, nakoľko v čase zverejnenia predmetných článkov (a aj doposiaľ), pôsobí ako dekanka Fakulty masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Podľa ustálenej judikatúry (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 558/2012-49) aj osoba pedagóga, resp. riaditeľa školy, o to viac dekana fakulty, je osobou verejného

záujmu. Osoby verejného záujmu musia predpokladať zvýšený záujem verejnosti o ich súkromný život. V týchto prípadoch je však potrebné určiť hranicu medzi slobodou prejavu a právom verejnosti na informácie a právom fyzickej osoby na ochranu osobnostných práv tak, aby jedno z uvedených práv nebolo nedôvodne zvýhodnené. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 558/2012-49, konflikt medzi ústavou garantovanou slobodou prejavu a základným právom vyhľadávať a rozširovať informácie podľa čl. 26 Ústavy a právom na ochranu osobnosti, ktoré je taktiež garantované Ústavou (najmä čl. 19 Ústavy) je potrebné riešiť prostredníctvom zásady spravodlivej rovnováhy, pričom všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. V niektorých situáciách musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitačné klauzuly, vyjadrené v čl. 26 ods. 4 Ústavy, explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti. Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj ochrana práv a slobôd iných, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom v čl. 19 Ústavy a konkretizovanom najmä v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré chránia súkromné osoby pred neoprávnenými zásahmi iných súkromných osôb alebo štátu. Súd mal za to, že žalobkyňa nepodlieha verejnému záujmu v rozsahu napr. politikov prípadne tzv. celebrit. Verejnému záujmu nepochybne podlieha v prípade informovania o výkone jej funkcie dekanke fakulty. Skutočnosti súkromného charakteru, najmä intímneho a rodinného života, teda aj týkajúce sa údajného mimomanželského vzťahu žalobkyne, však, podľa právneho názoru súdu, podliehajú právnej ochrane podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 2563/2009, je nepochybné, že povolanie pedagóga je spojené s jeho verejným pôsobením, ktoré je napríklad oproti politikom do značnej miery limitované. Je tiež pravdou, že na týchto pracovníkov sú kladené zvýšené odborné aj morálne nároky, teda v tomto zmysle podliehajú kontrole verejnosti, a to najmä tej, ktorá sa s ich prácou stretáva. Na druhej strane však treba zdôrazniť hranice takéhoto posudzovania, ktoré treba určiť prísnejšie v porovnaní s verejne všeobecne činnými a známymi osobnosťami (politici, umelci a pod.). Vychádza sa z toho, že až na výnimky bude treba rešpektovať súkromie takejto osoby v súlade s požiadavkami obsiahnutými v čl. 7 Listiny základných práv a slobôd, najmä pokiaľ ide o ich súkromné vzťahy v rodine. Z uvedených dôvodov preto, napriek tomu, že žalobkyňa je osobou verejného záujmu, zverejnením článkov právnym predchodcom žalovaného došlo k zásahu do jej súkromia neprimeraným spôsobom a jednalo sa o neoprávnený zásah do práv žalobkyne v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka.

Skutočnosť, uvádzaná žalovaným na svoju obranu, že články sa týkali aj ďalších osôb verejného záujmu, o ktorých mu prislúchalo právo zverejňovať informácie (U. T., W. T.) je bez významu na právne posúdenie veci vo vzťahu k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne. Zverejňovanie informácií o iných osobách resp. zverejňovanie ich podobizní, a to aj v prípade, ak by sa jednalo o osoby verejného záujmu, nemôže odôvodňovať a legalizovať zverejňovanie informácií resp. podobizní iných osôb.

Súd mal v konaní preukázané, že neoprávnený zásah právného predchodcu žalovaného bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na právach žalobkyne chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zverejnenie článkov právnym predchodcom žalovaného malo dopad v rodinnej aj pracovnej sfére žalobkyne. Pokiaľ však žalobkyňa tvrdila, že zásahom právného predchodcu žalovaného jej bola spôsobená ujma v manželskom živote, uvedené tvrdenie súd v konaní preukázané nemal. Z pripojeného rozvodového spisu žalobkyne a Y. L. vyplynulo, že vzťahy medzi manželmi boli rozvrátené už na prelome rokov 2009/2010, čo zhodne uvádzali obaja manželia, preto nebolo preukázané, že k ujme v manželskej sfére žalobkyne došlo v príčinnej súvislosti so zverejnením článkov právnym predchodcom žalovaného. Súd mal v konaní preukázaný vznik ujmy v rodinnom živote žalobkyne. Svedkyňa H. H., ktorá je nielen kamarátkou žalobkyne, ale aj pomerne blízkou príbuznou bývalého manžela žalobkyne, uviedla, že zverejnenie článku malo veľmi negatívny dopad na matku žalobkyne (čo korešpondovalo aj s tvrdením žalobkyne), ale aj na širšiu rodinu, nakoľko do času publikovania článkov nemali vedomosť o údajnom vzťahu žalobkyne a U. T., v dôsledku publikovania článkov sa zmenili postoje k žalobkyne v mieste jej bydliska a po rozvode manželstva žalobkyne došlo k popretfňaniu rodinných väzieb. V tejto súvislosti súd opätovne uvádza, že je potrebné posudzovať objektívnu spôsobilosť zásahu vyvolať ujmu vo sfére osobnostných práv žalobkyne. Je nepochybné, že zverejnenie informácie o údajnom mimomanželskom vzťahu fyzickej osoby je objektívne spôsobilé vyvolať ujmu v rodinnom živote. Taktiež mal súd preukázané, že zverejnenie článkov malo vplyv v pracovnej sfére žalobkyne. Svedkyňa L. V. L.Á., ktorej výpoveď korešpondovala s tvrdeniami žalobkyne, uviedla, že po zverejnení článkov najmä študenti medzi sebou komentovali údajný vzťah žalobkyne so U. T., veľmi necitlivým spôsobom sa správali ku žalobkyne aj na prednáškach, keď žalobkyňa musela opustiť prednáškovú miestnosť a využiť pomoc doktoranda. Svedkyňa poukázala aj na zhoršenie vzťahov na

pracovisku, najmä v neverbálnej komunikácii, bola svedkom „šuškania“ medzi kolegami o údajnom vzťahu žalobkyne. Uvedené skutočnosti boli nepochybne spôsobilé poškodiť žalobkyňu v jej pracovnom prostredí ako pedagóga, predstaviteľa fakulty aj vedeckého pracovníka. Navyše, svedkyňa uviedla, že až do zverejnenia predmetných článkov, ktoré považovala za absolútne nepravdivé, neboli žiadne indície nasvedčujúce údajnému vzťahu žalobkyne a U. T..

Keďže súd mal preukázanú existenciu neoprávneného zásahu zo strany právneho predchodcu žalovaného do práva na ochranu osobnosti, ktorý bol spôsobilý vyvolať ujmu v sfére osobnostných práv žalobkyne ako aj príčinnú súvislosť medzi zásahom a ujmu (keďže mal preukázané, že zverejnenie článkov právnym predchodcom žalovaného bolo priamou a bezprostrednou príčinou ujmy vo sfére práv žalobkyne chránených podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), pristúpil následne ku skúmaniu splnenia predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a jej výšky. Podľa ustálenej judikatúry, podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je vždy, v závislosti od individuálnych okolností daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú, pričom nie sú rozhodujúce subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, príp. spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/81/2011). Súd mal v konaní preukázané, že vzhľadom na charakter neoprávneného zásahu právneho predchodcu žalovaného a jeho intenzitu a skutočnosť, že zásah mal závažný dopad v rodinnej aj pracovnej sfére žalobkyne, nie je postačujúce nepeňažné zadosťučinenie v zmysle zákonného ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je daný dôvod na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Neoprávneným zásahom právneho predchodcu žalovaného bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti, prihliadajúc najmä k jej dovtedajšiemu súkromnému a pracovnému životu (o ktorých vypovedali svedkyňa H. a L.. L.) a postaveniu v zamestnaní ako pedagogičky, dekanky aj vedeckej pracovníčky. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prihliadol ku závažnosti nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela žalobkyňa a okolnostiam, za ktorých k ujme došlo. Neoprávneným zásahom právneho predchodcu žalovaného došlo ku závažnej ujme v nemajetkovej sfére žalobkyne, ktorá v čase zverejnenia článkov pôsobila ako vysokoškolská pedagogička a dekanka, teda nielen v práci, ale, minimálne aj vzhľadom na svoje pracovné pôsobenie, aj v rodinnom prostredí a v mieste bydliska, požívala všeobecnú vážnosť a úctu. Uvedená skutočnosť vyplynula z výsluchu svedkýň H. a L.. L.. Z výsluchu svedkýň bolo tiež preukázané, že až do zverejnenia článkov nemali žiadne indície, ktoré by nasvedčovali údajnému mimomanželskému vzťahu žalobkyne. Zverejnením článkov sa nepochybne zásadným spôsobom zmenilo nazeranie študentov, kolegov, ale aj širšej rodiny a známych na žalobkyňu, čo vyplynulo z výpovede tak žalobkyne, ako aj svedkyne L.. L.. Súd prihliadol aj ku okolnostiam, za akých došlo k zásahu, a to najmä k tomu, že denník Plus JEDEN DEŇ je periodikom s celoštátnou pôsobnosťou, s vysokým nákladom a predajom (dňa 1. 7. 2011 predaj 76527 kusov a dňa 2. 7. 2011 predaj 55769 kusov). K zverejneniu článkov došlo aj formou zverejnenia na internete, kde boli články verejne prístupné širokému okruhu osôb, a to nielen v rámci Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí. Zásah do práv žalobkyne mal teda veľmi širokú publicitu. Súd prihliadol aj ku okolnostiam, za akých došlo k získaniu fotografií žalobkyne. Právny predchodca žalovaného napriek tomu, že mal oficiálnu pozvánku na golfový turnaj, turnaja sa nezúčastnil, ale, naopak, dlhotrvajúcim vyčkávaním pred golfovým areálom „striehol“ na získanie možného materiálu, ktorý mal potvrdzovať údajný mimomanželský vzťah žalobkyne a U. T.. Prihliadajúc k uvedeným skutočnostiam súd priznal žalobkyňi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 7000 eur, ktorú považoval za primeranú všetkým vyššie uvedeným kritériám a v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol.

Už len okrajom súd uvádza, že pokiaľ žalovaný predložil listinné dôkazy - články týkajúce sa žalobkyne resp. U. T.Á., ktoré sú verejne dostupné ako aj fotografie z predmetného golfového turnaja, boli uvedené listinné dôkazy bez vplyvu na právne posúdenie veci. Články, v ktorých bola uvádzaná žalobkyňa, sa týkali činnosti fakulty, resp. boli uverejnené až po zverejnení predmetných článkov žalovaným resp. so súhlasom žalobkyne.

Súd rozhodol, že ďalšie dôkazy, navrhnuté žalovaným, a to listinný dôkaz - súdny spis v konaní o rozvod manželstva W. T.I. a U. T. a výsluch svedkyne W. T. nevykoná, keďže nevykonával dokazovanie pravdivosti tvrdení žalovaného v predmetných článkoch (dôkaz pravdy), na preukázanie ktorých boli uvedené dôkazy navrhnuté. Vykonávanie uvedených dôkazov by preto bolo nadbytočné, v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Zistený skutkový stav súdu umožňoval rozhodnúť vo veci.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak

rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobkyni priznal ich plnú náhradu, nakoľko v konaní bola úspešná pokiaľ ide o priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a hoci bola v konaní úspešná len čiastočne pokiaľ ide o výšku priznaného plnenia, uvedená závisela od úvahy súdu. Súd preto priznal žalobkyni náhradu trov konania predstavujúcich súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 1056 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1547,82 eura podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 6. 2013 za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby na súd, vykonané v roku 2011 (nakoľko, podľa § 20c citovanej vyhlášky v znení účinnom od 1. 7. 2013, za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013), a to tarifnú odmenu vo výške 81,33 eura za 1 úkon právnej služby, keďže súd nemohol rozhodnúť nad nárok uplatnený žalobkyňou (§ 10 ods. 8 v spojení s § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a/, b/ citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2011 po 7,41 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a daň z pridanej hodnoty 20 % z tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 177,48 eura, čo činí 35,50 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) a podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 1. 7. 2013 za tri úkony právnej služby - účasť na súdnych pojednávaniach dňa 19. 10. 2015, 21. 12. 2015 a 8. 2. 2016, a to tarifnú odmenu vo výške 81,33 eura za 1 úkon právnej služby, keďže súd nemohol rozhodnúť nad nárok uplatnený žalobkyňou (§ 10 ods. 8 v spojení s § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. d/ citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2016 vo výške 8,58 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu za stratu času za účasť na súdnych pojednávaniach dňa 21. 12. 2015 a dňa 8. 2. 2016 v rozsahu 13 polhodín po 13,98 eura za polhodinu a za 13 polhodín po 14,30 eura za polhodinu, t. j. spolu 367,64 eura (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov v sume 475,38 eura, keďže súd nemohol rozhodnúť nad uplatnený nárok, za účasť na súdnom pojednávaní dňa 19. 10. 2015 na trase Bratislava - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 570 km, pri použití osobného motorového vozidla advokáta žalobkyne (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 570 km, t. j. 104,31 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 570 km x 9,5/100 km (spotreba) x 1,067 eura/l (cena paliva), t. j. 57,78 eura, za účasť na súdnom pojednávaní dňa 21. 12. 2015 na trase Bratislava - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 570 km, pri použití osobného motorového vozidla advokáta žalobkyne (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 570 km, t. j. 104,31 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 570 km x 9,5/100 km (spotreba) x 0,994 eura/l (cena paliva), t. j. 53,83 eura, za účasť na súdnom pojednávaní dňa 8. 2. 2016 na trase Bratislava - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 570 km, pri použití osobného motorového vozidla advokáta žalobkyne (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 570 km, t. j. 104,31 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 570 km x 9,5/100 km (spotreba) x 0,942 eura/l (cena paliva), t. j. 51,01 eura a daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % z priznanej tarifnej odmeny, režijného paušálu, náhrady za stratu času a náhrady cestovného, t. j. zo sumy 1112,37 eura, čo činí 222,47 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Súd nepriznal žalobkyni náhradu za stratu času za účasť na súdnom pojednávaní dňa 19. 10. 2015, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Nakoľko žalobkyňa bol v konaní zastúpená advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.